

Zpravodaj

obce Záryby

5-2019

Vážení spoluobčané,
letos jsme opět s naší mateřskou školou uspořádali rozsvícení obecního stroměčku s dobročinným jarmarkem pro Nadaci Leontinka. Celá akce se moc povedla a opět se vybrala nezanedbatelná částka na pomoc hendikepovaným dětem. Moc a moc děkuji všem účinkujícím, kteří byli prostě fantastičtí a všechny nás nadchli svým nasazením a dovednostmi. Rovněž musím poděkovat všem organizátorům, kteří se podíleli na přípravě celé akce. Velké poděkování samozřejmě patří i rodičům a dobrovolníkům, kteří nám připravili výrobky na jarmark.

***Přeji vám krásné a radostné prožití svátků vánočních, mnoho zdraví
a štěstí v novém roce 2020.***

Petr Mašek – starosta obce

Foto: Tereza Nováková

Hospodaření obce Záryby v období 1.- 11. 2019		
Příjmy:	rozpočet	čerpání
Daň - ze záv.činnosti	2 808 000,00	3 167 310,54
- z příjmů fyz. osob ze sam.výd.čin.	65 000,00	66 616,67
- z příjmů fyz. osob z kap.výnosů	259 000,00	299 134,70
- z příjmů práv. osob	2 525 060,00	2 535 541,03
- DPH	5 827 000,00	6 173 280,11
Poplatek za likvidaci komunálních odpadů	630 000,00	621 132,00
Poplatek ze psů	16 000,00	13 550,00
Daň z hazardních her a odvod z VHA	70 000,00	80 784,60
Správní poplatky a popl. za odnětí	133 662,52	134 386,29
Daň z nemovitosti	773 000,00	752 223,34
Dotace krajského úřadu a dotace na volby	1 017 800,00	2 538 626,00
Nájemné z nemovitostí	134 000,00	143 000,00
Nájemné z pozemků, prodej poz.a ostatní příjmy	486 000,00	474 500,00
Náhrada za třídění od EKO-KOMu	180 000,00	124 226,50
Ost.příjmy a příjmy z prodeje zboží a HDM	417 000,00	422 981,36
celkem	15 341 522,52	17 547 293,14
Výdaje:	rozpočet	čerpání
Silnice	480 000,00	463 995,50
Cyklostezka, oprava chodníků	1 280 000,00	1 230 595,18
Vodovod	1 305 000,00	1 304 093,99
Kanalizace	575 000,00	574 090,49
Drobné toky	50 000,00	19 398,25
Vodní díla	140 000,00	29 369,00
Mateřská škola	1 241 771,00	1 187 480,40
Základní škola	840 000,00	840 000,00
Školní jídelna	230 000,00	196 104,07
Knihovna	48 000,00	36 077,00
Ostatní záležitosti kultury	17 000,00	12 216,00
Místní památky	40 000,00	26 720,00
Rozhlas, zpravodaj	100 000,00	61 721,00
SPOZ	29 000,00	22 462,60
Sportovní zařízení v maj. obce	10 000,00	5 299,00
Ostatní sportovní činnost	110 000,00	110 000,00
Zájmová a spolková činnost	395 000,00	392 300,00
Zdravotnictví	32 000,00	26 716,30
Veřejné osvětlení	460 000,00	415 937,65
Územní plán	520 000,00	315 611,00
Komunální služby	620 000,00	607 099,93
Svoz nebezpečných odpadů	170 000,00	141 495,60
Svoz komunálních odpadů	1 042 000,00	946 900,76
Svoz tříděných odpadů	345 000,00	344 125,00
Asanace starých skládek	104 000,00	103 900,00
Veřejná zeleň	2 052 000,00	1 737 714,23
Dotace na volby do EP	30 689,38	30 689,38
Podpora krizového řízení a nouz.plánování	20 000,00	0,00
Požární ochrana - dobr. část	500 000,00	433 859,00
Obecní zastupitelstvo	1 060 000,00	843 336,00
Činnost místní správy	2 205 000,00	1 965 108,87
Výdaje z úvěř. fin. operací a služby peněž. ústavů	135 000,00	105 234,70
Pojištění	60 000,00	50 496,00
Ost. fin. operace - nespecifikované rezervy	55 833,14	34 065,00
Celkem	16 302 293,52	14 614 211,90

ing. Jiří Kutílek

správce rozpočtu

Spadané listí – hrabat/nehrabat?

Byl jsem požádán, abych napsal článek týkající se podzimního spadaného listí. Co tedy říct na úvod? Listí není odpad.

Kořeny stromu zabírají obdobnou plochu jako jeho koruna. To znamená, že i pod okrajovou částí koruny se nacházejí drobné kořínky, které absorbují živiny z půdy. Ty jsou na podzim pokryty vrstvou spadaného listí, které přes zimu zetlí. Tím, že spadané listí shrabeme, vlastně stromu vezmeme jeho přirozený zdroj živin. Vhodnějším řešením je tedy nahrabat spadané listí pod vzrostlé stromy či s nimi zakrýt trvalkové a keřové záhony. Ani v lesích nikdo listí neuklízí. Většina se přes zimu a jaro rozloží. Díky tomu je půda v lesích velmi bohatá na organické látky a schopná vázat vodu. Podzimní listí má na zahradě hned několik důležitých úkolů:

Nejdůležitější funkcí je zásobování kořenů organickými látkami. Listí je přirozeným zdrojem živin a není pak nutná aplikace průmyslových hnojiv. Spadané listí má také výborné izolační schopnosti a dokáže tak ochránit půdu proti hlubokému vymrzání. Nedojde tak k vymrzání kořenů či na jarních cibulovin. Dále je listí vhodným a levným mulčovacím materiálem, který brání půdu před vysoušením díky schopnosti zadržet vlhkost. Důležitou funkcí spadaného listí je i úkryt pro další obyvatele vaší zahrady. Mimo druhy užitečného hmyzu a housenek motýlů zde přezimují i ježci a další drobní hlodavci.

Pokud listí stále přebývá i po zamulčování stromů a zakrytí keřů i trvalek, je vhodné umístit listí na kompost a vytvořit si tak svou „listovku“, což je kvalitní a cenný pěstební substrát pro další výsadbu.

Na závěr ještě poslední výhoda nechávání listí přes zimu na zahradě. Část listí se během zimy rozloží, což znamená, že nás na jaře čeká jen poloviční práce s úklidem.

Jakub Marek

Ordinace o svátcích MUDr. Tomíčková:

23.12., 2.1. a 3.1. zastupuje MUDr. Koňářík od 8 do 12 hodin

27. 12. a 30.12. ordinuje od 8 do 12 hodin v Kostelci

31.12. ordinuje od 8 do 10 hodin v Kostelci.

Středočeský kraj

V roce 2019 naše obec realizovala projekt "Rozšíření vodovodní a kanalizační sítě Záryby, k.ú. Martinov parc. č. 1012/1" za pomoci finančních prostředků ve výši 780 000 Kč ze Středočeského Fondu životního prostředí a zemědělství v rámci Tematického zadání Drobné vodohospodářské projekty Oblast podpory Výstavba, rozšíření, rekonstrukce vodovodních sítí a vodárenských objektů.

starosta obce
Petr Mašek

Vážení spoluobčané,

blíží se Vánoce, děti se těší na dárky. Vzniká kouzelné napětí, které se zvětšuje s přibližujícími se svátečními dny.

Školu jsme si společně vyzdobili anděly, vystřihovánkami, stromečky a osvětlením... Čeká nás zdobení perníčků a dotvoření keramiky.

Na veřejnosti děti vystoupily s pohádkou O Mikuláši v pěkných kostýmech, které jim připravili rodiče. Naše tradiční vánoční vystoupení mají ještě před sebou.

Dne 12. 12. v areálu školy od 16. 30 hod. si zazpíváme koledy a zaveršujeme o Vánocích s krtečkem a myškou. Přijďte se vánočně naladit, ochutnat vánočku a svařák.

Kromě příprav na Vánoce jsme oslavili 17. listopad připomenutím historie a písničkami, které se zpívaly na Václavském náměstí pod balkónem.

S „Hasíkem“ si druháci zopakovali nebezpečí požáru nejen o Vánocích ale i pravidla přivolání pomoci a svezli jsme se hasičským autem.

Ve škole jsme měli návštěvu z Besipu. Čtvrtý a pátý ročník si ověřil svoje vědomosti a praktické dovednosti z pravidel silničního provozu.

Zaslali jsme obrázky do soutěže Polabská strašidla, kterou vypsala knihovna E. Petišky v Brandýse nad Labem. Nejčastějším námětem byl vodník, který se podle pověsti zjevoval u rybníčka v Martinovské skále.

Přejeme Vám klidné a štědré Vánoce, v novém roce hodně osobních i pracovních úspěchů a nových příležitostí pro spokojený život.

za kolektiv ZŠ PaedDr. Miluše Nováková

zsaryby@seznam.cz

CELÝ PODZIM S KYŠKOU LETÍ, NAŠE ŠKOLKA, VŠECHNY DĚTI.

Co všechno jsme viděli, o čem jsme si povídali, co jsme si vyzkoušeli při podzimním „cestování“ balónem Kyškou po světadílu Asie? Tak třeba jsme poznali podzimní ovoce, zeleninu, která se sklízí před zimou, druhy počasí, lesní plody a zvířátka. Také jsme si vyrobili papírové draky a společně s rodiči vyzkoušeli, jak mohou létat (pokud fouká vítr). Krásně se děti připojily k rodičům při výrobě strašidelných dýní a ve školce jsme si pak užili strašidelný rej v maskách a některé byly opravdu velmi strašidelné. Vystoupení varieté Agnes bylo pro nás příjemným zpestřením při našem cestování a předmikulášská pohádka O červené Karkúlce s loutkami byla také hezkým zážitkem.

Ti odvážnější, kteří si chtěli zavzpomínat na letní období a na vodní radovánky se přihlásili na lekce plavání, které si užívají v plaveckém bazénu v Neratovicích.

Při cestování jsme ale nebyli sami, cestou se k nám někdo vždy přidal. Tak třeba paní Urbanová (maminka Leničky), která nám vysvětlila a ukázala jak se dá ušít oblečení na šicím stoji – tentokrát to bylo oblečení pro miminko a zároveň i takové malé překvapení pro naši paní učitelku Martinu, které se v listopadu narodila malá Zuzanka.

Milým překvapením byla i letošní návštěva paní Bacovské, která nám pomáhá s přípravou výrobků na jarmark i přesto, že Sebík již do školky nechodí –vždy přijde s originálním nápadem, připraví si na výrobu vše co potřebuje a potom s dětmi vyrábí. V letošním roce to byly ty krásné veselé koule s knoflíky. Kdo si je koupil věřte, že cena za ně byla zasloužená. Materiál na výrobu nebyl levný, ale hlavně je v nich trpělivost vyrábějících a trpělivost se začíná stávat dost vzácnou.

Stalo se tradicí, že vždy před vánočním jarmarkem nás navštíví paní Mňuková, která dětem umožní vyzkoušet si zdobení perníčků, které jim předem upeče. A víme, že lepšího školitele ve zdobení jsme si nemohli přát. Protože kdo zná výrobky paní Mňukové ví o čem mluvím, ona svůj obor ovládá dokonale.

Přišla doba, kdy nás Kyška odnesla na ledový světadíl Arktidu a tam jsme se potkali s další dospělou návštěvou, kterou byla paní učitelka z LŠU paní Morávková. V současné době s námi necestuje žádná paní učitelka „hudebnice“, která by nás mohla doprovodit na klávesy a proto jsme požádali paní Morávkovou o pomoc a ona ochotně souhlasila.

Posledním naším společným zážitkem byl vánoční jarmark a rozsvěcení stroměčku, přestože to bylo poznamenáno řádicími nemocemi, výsledek byl úžasný.

Děkujeme všem, kteří nás jakýmkoli způsobem podporujete, velice si toho vážíme a přejeme Vám, aby jste kolem sebe v době vánoční měli jen samé šťastné a rozzářené obličejy, abyste si užili pohodu a klid, a aby ten rok 2020 byl o ždíbiček šťastnější a veselejší než ten letošní, i když byl také pěkný.

PF všem MŠ Záryby.

Komunitní centrum Záryby

Během podzimu se v Komunitním centru zabydlely kroužky pro děti i dospělé. Některé nové, některé pokračovaly již z loňského roku. Ani v roce 2020 tomu nebude jinak, proto sledujte naše facebookové stránky nebo nám své dotazy neváhejte napsat e-mailem na kczaryby@seznam.cz.

V uplynulých týdnech proběhla přednáška na téma virtuální svět našich dětí. Bdělí rodiče se mohli dozvědět, jak udržet krok se svými dětmi v oblasti ovládání digitálních technologií. Jedním z hlavních témat bylo to, jak naučit děti využívat internet a sociální sítě k jejich vlastnímu prospěchu a jak se na nich nevystavit nebezpečí.

Také je za námi podzimní **SWAP!** Tentokrát se akce **DONES-VYMĚŇ-ODNES** konala v sokolovně a bylo to dobře. Přišlo vás tolik a přinesli jste tolik věcí, že bychom neměli sebemenší šanci se do KC vejít. Děkujeme tímto místnímu Sokolu, že nám poskytl prostory. Vyměňovalo se nejen oblečení, ale ve velkém také hračky, čímž byla celá akce atraktivní i pro děti. V neposlední řadě se SWAP stal přehlídkou vašeho kulinářského umění. Nabídka občerstvení připraveného dobrovolníky z vašich i našich řad byla pestrá a tak bylo možné na SWAPu strávit celé odpoledne, aniž by kdo hladověl.

Vaše věci, které jste si nerozebrali jsme darovali nadacím a azylům v Brandýse a okolí, tak snad ještě poslouží někomu dalšímu. A co vy? Už větráte šatníky a těšíte se na jarní SWAP?

Zárybské ženy se opakovaně sešly v Komunitním centru. Tentokrát nejen proto, aby si a popovídaly nad sklenkou vína, ale také aby vyráběly věci, které jste si také mohli zakoupit při rozsvěcení vánočního stromu. Výtěžek putoval na konto Nadace Leontinka.

Budeme se na Vás těšit i v novém roce a nabídneme vám nové aktivity. Tak neváhejte navštívit své Komunitní centrum Záryby.

Přejeme Vám krásné a klidné svátky

Za celý tým KC Záryby,
Zuzana Vrchotová

**„Praví přátelé jsou jako hvězdy,
i když je nevidíte, tak víte, že existují.
Přesně jako Vy. Díky.“**

Vážení spoluobčané,
přesně tento citát by mohly použít děti z nadace Leontinka. A bylo by z něho zřejmé, jak moc si váží toho, že jsme ani letos před vánocemi na ně nezapomněli a opět jsme pro ně připravili dárek v podobě finančního daru. Vím, že již většina z vás výtěžek z vánočního jarmarku zná, ale pro ty, kteří to ještě nevědí – zisk z této nadační akce je pro letošní rok 2019:

22.900,Kč.

Přesto, že se nás na jarmarku letos sešlo o něco méně než minulý rok, musíme konstatovat, že částka je znovu obdivuhodná.

Děkujeme všem lidem, kteří nás přišli na jarmark podpořit, protože vědí, že využití peněz jde na dobrou věc, a že tím udělají radost dětem, které nás nevidí a ani nemohou vidět, i přesto vědí, že někde my Ti hodní „Zárybáci“ existujeme. A to je přece krásný pocit nemyslíte?

Ještě jednou díky všem, kteří se do této akce zapojili.

Pořadatelé vánočního jarmarku a rozsvěcení vánočního stromku v Zárybech.

Foto: Tereza Nováková

nadace leontinka

Moji milí Zárybáci a Martinovští,

ráda bych vám všem poděkovala za vaši účast na rozsvícení vánočního stromečku, za skvělou atmosféru, která díky vám po celý večer na naší malé návsi panovala, za krásné, sladké a voňavé výrobky, které jste pro tuto příležitost vytvořili a především za vaše opravdu štědré „nakupování“ pro Leontinku. Již počtvrté v řadě jste podpořili nevidomé a slabozraké děti a my v nadaci si vaši pomoci velmi vážíme. Výtěžek letošního jarmarku dosáhl částky 22.900 korun a celková částka, kterou Záryby již „poslali“ dětem z Leontinky činí 82 570 korun. Původní myšlenka dětí a paní učitelek z mateřské školky „děti pomáhají dětem“ se k naší velké radosti rozvinula tím nejlepším směrem.

Všechny projekty, které jste v posledních letech podpořili, pomáhají dětem s postižením zraku získat větší sebevědomí a lepší pozici v životě mezi zdravými. A to opravdu není málo.

Velmi si vážíme vaší přízně a přejeme všem klidné prožití Adventu, šťastné a veselé Vánoce a hodně zdraví, štěstí a pohody v novém roce 2020.

Za malý tým Nadace Leontinka
Radka Králová

rok 2019 - plavecko-rehabilitační kurz pro ZP děti

rok 2018 - sportovní soustředění ZP dětí

rok 2017 - multisenzorická kniha pro ZP děti

rok 2016 - podsvícená obrazovka pro děti se zbytky zraku

Zpíváním k radosti - aneb jak to chodí u nás v Zárybníčku

Po celý život se setkávám s názorem: já neumím zpívat. Když se ptám, jak často zpíváš, pak se dozvím, že dotázaný/á vlastně nezpívá, ač by rád/a. Jednoduše řečeno: nelze se zlepšovat v něčem, co neděláme. Samozřejmě, že nejsnáze nám to jde v období dětském, předškolním, ale ne každý má to štěstí, že se dnes doma hodně zpívá a muzicíruje. Mé vzpomínky na tohle období mých dětí patří k těm nejhezčím. Za to předškolní zpívání se moc přimlouvám. Jako celoživotní fanda si přihřeji svou polívčičku. Proč? Posiluje paměť, sluch, řeč, pohyb, správné dýchání, rozvíjí smysl pro rytmus a navozuje radostný pocit sounáležitosti s našimi blízkými.

V Zárybníčku nekonáme žádné výběrové zkoušky. Prostě: kdo chce a udělá si čas, má možnost si s námi zazpívat. Jsou mezi námi výborné zpěvačky, sólistky, i ty, které ještě nenašly odvahu si to sólo zazpívat...snad příště. Vzájemně se posilujeme a pomáháme si. Díky za zázemí v mateřské školce, díky za připravené texty, za nahrávky vybraných písní, za tvůrčí nápady, za slunečnice v barvách zárybského znaku, za nazvučení našich vystoupení, za trpělivost se mnou...

Na červnovém závěrečném setkání před prázdninami jsme si kromě zpívání u kytary povídaly, co by si která ráda zazpívala při rozsvěcení stromku. A objevila se ještě jedna příležitost - 100 let od založení Sokola v Zárybech. A najednou jsme měly na obzoru 2 vystoupení s odlišným repertoárem. Cíle nemalé, ale pokud je vůle a chuť, najde se i cesta. Díky internetu jsme si mohly naposlouchat, co která neznala, a na společných zkouškách ladit a ladit a doladovat...a nenechaly jsme se odradit podzimními virózy, kašlem a chorobami vůbec, množstvím nového textu, nedostatkem času, pochybami o sobě...prostě nenechaly jsme se odradit.

S povděkem jsme přivítaly, že na obě vystoupení si s námi přijeli zazpívat naši přátelé z Brandýsa nad Labem, ing. Zdena Hajleková, JUDr. Stanislava Moravcová a ing. Vojta Vančur, opět nás podpořili Adélka s Vítkem na horny i housle.

Ale bez Vás, posluchačů, Vás, kteří nám fandíte doma či potleskem nebo tím, že si s námi zpíváte, by to nebylo ono.

A nikdy nevíme, co nám přinese další čas, co budeme mít chuť zpívat v příštím roce. Kdo přijde nový, co nás napadne přes Vánoce... Zpívání při kytarě či kytarách? Do jakého hudebního šuplíčku nahlédneme tentokrát?

Tečkou za letošním zpíváním budou koledy na Štědrý den u hasičárny při předávání betlémského světla. Přijďte si s námi zazpívat, rozsvítit světlo naděje, probudit to dítě v nás...

Krásný adventní čas a požehnané Vánoce za všechny "pěnice" ze Zárybníčku Vám přeje

PaedDr. Alena Morávková

O adventu, vánočce, kalendáři a nejen o tom.

Byla první adventní neděle. Posnídali jsme s velikou chutí vynikající vánočku, koupenu spolu se zárybským kalendářem na pátečním dobročinném jarmarku, který se konal u příležitosti rozsvěcení vánočního stromu. Ještě jsme popovídali o té pohodě, která poslední listopadový pátek večer „Pod vrby“ byla. Mé dámy, tedy žena a pes odešly na procházku, a já se v úplném poklidu vrátil k té krásné novince, k zárybskému stolnímu kalendáři. Prý je to prvotina, ale stojí za to.

Pomaloučku jsem obracel ty listy a vychutnával si i dny minulé, které jsme v Zárybech prožili. Těšil se na to, že v průběhu roku příštího, když otočím list, mi každá fotografie něco poví, napoví, na něco mě jemně upozorní. Není tam mnoho psaného. To je dobře. Nerad jsem upozorňován kýmkoli a čímkoli na to, co si mám kdy myslet. Tenhle kalendář nabízí úžasnou možnost, abych za obrázkem i daty viděl to, co vidět chci. Ten kalendář současně připomíná, vzpomíná, osvobozuje.

UVědomil jsem si, že při novoroční procházce vidíme Labe přesně tak, jak je na první fotografii. Kotvy u přívazu nám dávají v novém roce novou naději. Zásahové družstvo hasičů je, kdyby bylo třeba, v pohotovosti. Labe a zasněžené rybářské molo má velmi milý význam. Postavil jej syn a švagr pro tátu, aby mohl pohodově chytat ryby. Následující zátoka s kačkami má také svoje podmanivé kouzlo. Je to voda. A z vody a země pochází to ostatní.

Únor bývá nabitý sportovními událostmi pod střechou a gymnastický potěr a soutěže k tomu patří. Nabýskaná Máňa je ve své krásné garáži – klubovně – výstrojně stále připravena kdykoli vyjet. Žasnu nad dětským karnevalem, kde si dovedou hrát i dospělí. A to mě těší zvláště.

Domek převozníka mi připomíná dřívější březnové povodně i starou pravdu, že přírodě, ani lidem se se nemá poroučet. Následující smutek v očích svaté Anny mě upozornil na to, co se dnes skoro nenosí. Na smutnou polovinu března 1939. Melancholickou myšlenku zažene úžasný pohled na pohádkový zárybský rybníček. Snad mu již brzy bude lépe. Martinovský pomník dokládá, že naše obec na své syny nezapomíná.

A já jsem pokračoval a otáčel těmi listy dál. Od Apríla až k povánočnímu bruslení na rybníčku. Cítil jsem se zasažený a ozářený kouzlem obce, kde žijeme, kde máme své známé, přátele a kamarády, kde jsme rádi, kde jsme doma.

Každý, komu se kalendář dostal, mi dá asi za pravdu. A když se mé milované vrátily z procházky, prolistovali jsme to spolu ještě jednou. Psi dáma zaujatě přihlížela.

A tak bych velice rád poděkoval paní Tereze Novákové za její citlivé a krásné fotografie i těm, kdo kalendář vymysleli, graficky upravili a dali vytisknout.

Nemám právo hodnotit, ale troufám si říci, že se dílo podařilo. Úžasným způsobem je zaznamenána nejen příroda, spolkový život v Zárybech a dobře odvedená práce zárybáků (myslím tím i Martinov) ale i to, jak se u nás dokážeme bavit. Ti dva letní klauni i ostatní fotky jsou toho přesvědčivým důkazem.

Tak, jako kalendář potěšil nás, jistě potěší každého „čtenáře“. A nejen ze Záryb. To své si tam dokážeme najít každý sám. A tak jsme Advent i díky kalendáři začali opravdu poklidným rozjímáním.

Sousedé! Přátelé! Kamarádi! I Vám poklidné Vánoce a v roce 2020 hravě, zdravě, vesele, šťastně a hlavně pravidelně.

S pokorou a úctou:

JUDr. Jan Bubeník

oo

***Na obecním úřadě je možnost zakoupení stolních kalendářů obce Záryby.
Cena kalendáře je 120,- .***

Oslavili jsme sto let Sokola

Celodenní výstavou, podvečerním programem a pozdně večerní zábavou jsme si připomněli jedno významné zářebské výročí. Letos uplynulo sto let od založení Sokola v naší obci a spousta z vás byla s námi u toho.

Už od deseti dopoledne přicházeli lidé do sokolovny a prohlíželi si fotky, informační panely a různé dobové dokumenty. Také hlasovali v soutěži o nejhezší obrázek s tématem cvičení. V pěti kategoriích včetně dospělácké se nám jich sešlo překvapivě hodně, a tak bylo z čeho vybírat. Mě osobně nejvíc potěšily výkřiky pamětníků nad černobílými fotkami – to když na nich poznali sebe nebo své příbuzné a vzpomínali na doby, kdy je fotograf jako malé cvičence zachytil.

Tyto fotografie během uplynulého roku pečlivě sbírala Helena Laubrová, navštěvovala starousedlíky a snažila se co nejvíc lidí na nich identifikovat. Kromě toho posbírala od svých příbuzných i jiných pamětníků různé archiválie a perličky o významných osobnostech, o založení místní sokolské jednoty, dostavbě sokolovny, místních sportovních společností a divadle. Dokonce se jí povedlo vystopovat i sokolský historický kroj. Dala dohromady v našich podmínkách velmi vzácnou sbírku fotek, osobních portrétů a dalších vzpomínek, za jakou by se nemuselo stydět ani dobře fungující muzeum. Spolu s praporem a informačními panely o sokolských sletech, které nám půjčila sokolská Župa Barákova, tak vznikla nečekaně obsáhlá a kvalitní výstava a myslím, že se líbila všem, kteří ji navštívili.

Ve čtyři odpoledne jsme exponáty uklidili a začali chystat podvečerní program. Krátce po páté zazněla na lesní roh píseň Sokoláci a na scénu napochodoval sbor Zářebských, tentokrát se sportovně laděným repertoárem. Poté se představily jednotlivé sportovní oddíly z TJ Zářeby. Pokud snad někdo do té doby váhal, jestli má začít sportovat, mohl se přímo tady rozhodnout a rovnou podepsat přihlášku do příslušného oddílu. S diváky jsme pak sfoukli svíčky na narozeninovém dortu a všichni jsme se o něj podělili. Oficiální část večera dospěla do finále předtančením Poupata dětí i dospělých. Pak až do jedenácti hodin pokračovala volná zábava proložená různými hrami, soutěžemi a losováním vstupenek o ceny. Celý večer nám k tomu hrála mělnická kapela Bonus v čele s Pavlem Pilařem a výběrem písní se naprosto přesně trefovala do vkusu diváků. Děkujeme všem, kdo nám s programem pomáhali.

Jana Dresselová

KVÍZ NEJEN PRO NÁVŠTĚVNÍKY VÝSTAVY 100 LET SOKOLA

Protože se nestihl ve večerním programu sokolský kvíz, tak si jej můžete vyplnit nyní. Kdo byl na výstavě a četl si na panelech, má nesporně výhodu. Výsledky mi můžete do konce roku poslat na mail: l.helka@seznam.cz nebo hodit do schránky na OÚ. Stačí stručnou odpověď, např.: 1B, 2B, 3B....

Prosím o váš mail nebo telefon, kdybyste vyhráli. Pokud by bylo více správných odpovědí, tak vylosujeme tři výherce, kteří budou odměněni. Správné odpovědi si můžete zkontrolovat v příštím Zpravodaji.

1. CO STÁLO NA MÍSTĚ DNEŠNÍ SOKOLOVNY?

- A. ŠKOLA B. HOSPODA C. KAPLIČKA

2. KOLIK DIVÁKŮ NAVŠTÍVILO SOKOLSKOU VÝSTAVKU ? (Musíte jen typovat, správnou odpověď vím jen já)

- A. 239 B. 249 C. 229

3. KOLIK ČLENŮ MÁ K DNEŠNÍMU DNI NAŠE TJ?

- A. 266 B. 250 C. 291

4. JAK SE JMENUJE SOKOLSKÉ STRAŠIDLO, KTERÝM SE DĚTI KDYSI STRAŠILY?

- A. KOSTRA BĚLKA B. KOSTRA HNĚDKA C. KOSTRA ŠEDKA

5. JAK SE JMENOVAL STAVITEL KARHAN KŘESTNÍM JMÉNEM?

- A. VÁCLAV B. JOSEF C. FRANTIŠEK

6. JAKÉ POPISNÉ ČÍSLO MÁ NAŠE SOKOLOVNA?

- A. 23 B. 32 C. 33

7. JAK SE OSLOVOVALI STAŘÍ SOKOLOVÉ?

- A. TETIČKO, SOUSEDE B. BRATŘE, SESTRO C. PANE, PANÍ

8. JAK SKONČILO VE 30. LETECH NAŠE PŘÍRODNÍ DIVADLO?

- A. SHOŘELO B. BYLO ROZEBRÁNO NA PRKNA C. VŠE ZTROUCHNIVĚLO PO KRUTÉ ZIMĚ

9. JAK SE VLASTNĚ OCITL STAVITEL KARHAN V ZÁRYBECH ?

- A. JEZDIL SEM JAKO MALÝ KLUK KE STRÝCI KALINOVÍ
B. VZAL SI ZA ŽENU ZÁRYBAČKU MARIÍ KALINOVOU
C. ZDĚDIL ZDE DOMEK PO DĚDEČKOVÍ KALINOVÍ

10. KOLIK DĚTÍ A DOSPĚLÝCH CVIČILO VEČER SKLADBU POUPATA?

- A. 29 B. 30 C. 31

11. MÁME V SOKOLOVNĚ NOVÉ ZÁVĚSY. JAKOU BARVU MĚLY STARÉ, NYNÍ JIŽ VYHOZENÉ Z ZÁVĚSY?

- A. SVĚTLE ZELENOU B. ŽLUTOZLATOU C. HNĚDOU S ČERVENÝM VZORKEM

Jako každým rokem, tak i letos pozvala zárybská strašidla do nočního lesa všechny odvážné děti. Ty vyrazily do tmy s baterkou a lžičkou na ochutnání kaše plné pavouků. Tu pro ně uvařila místní ježibaba. Děti plnily nejrůznější úkoly, které si pro ně strašidla připravila. Někdo se bál víc, někdo vůbec, občas se bály i doprovázející maminky. Ale hlavní je, že všichni účastníci v pořádku dorazili a odnesli si na památku diplom a čarodějnický perníček. I když začalo trochu pršet, tak to neodradilo ani děti ani strašidla. Opět byla hojná účast, do lesa odešlo 119 dětí.

Helena Laubrová

Foto: Tereza Nováková

000

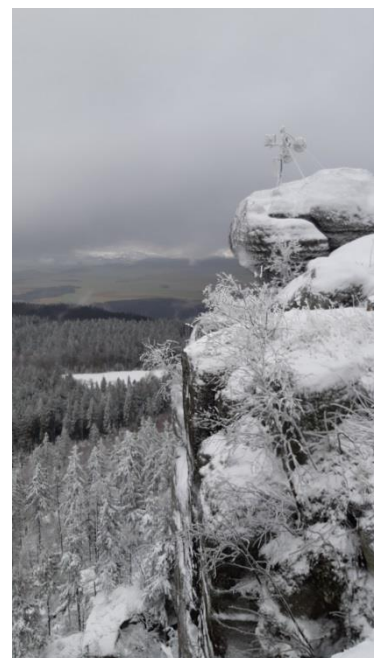
přeje nejen sousedům a tetičkám,

ale i všem ostatním,

příjemné prožití vánočních svátků, pohodu,

pevné zdraví

a úspěšné vykročení do roku 2020

Sokolnictví - dávná historie, neobvyklý koníček nebo jak si toto odvětví myslivosti dnes stojí?

V pokračování článku bych vám ráda představila našeho jediného sokolníka v MS Záryby a majitele „Edíka“ samce orla skalního – Michala Kotalíka. Mnozí jste ho viděli na letošním dětském dni u stánku s myslivostí se zapůjčeným výrem sibiřským „Rozárkou“ a kulíškem brazilským „Arnoškem“.

Michale, jak si přišel na to, že se z tebe stane sokolník?

M: Asi láska k přírodě, vzdor modernímu, konzumnímu životnímu stylu. Lov s dravcem je jak droga. V přírodě jsem pouze já a on. Dávám lovené zvěři příležitost k využití vlastních sil a přirozených obranných mechanismů. Vyhlídky na úspěch při loveckém konfliktu mezi dravcem a zvěří bývají na obou stranách vyrovnány.

Řekni nám, co vše je potřeba, aby se člověk stal sokolníkem.

M: Sokolníkem se může stát uchazeč starší 18 let po složení mysliveckých zkoušek s členstvím v ČMMJ (Českomoravská myslivecká jednota). Roční adepta v klubu sokolníků zakončena náročnou písemnou a ústní zkouškou. Mně osobně to trvalo 3 roky.

Ano, to jsou legislativní nezbytnosti pro získání sokolnické zkoušky. Co tomu musíš „obětovat“ v osobním životě, když se tomuto koníčku chceš věnovat?

M: Sokolnictví není koníček, ale životní styl. Sokolnictví a lovecké kynologii podřizuji vše. Orel mě provází již 8 let a vezmi si, že se může dožít až 60 let. Je to parťák na celý život.

Můžu vlastnit dravce, aniž bych s ním sokolnictví prováděla?

M: Ano, při dodržení legislativních podmínek.

Jak se takový dravec „cvičí“? Existuje vůbec pojem výcvik dravce?

M: Budu citovat Fridricha II. Štaufa „Lidé mohou čtyřnohého tvora ovládat násilím a jinými prostředky, zato ptáka, který krouží vysoko ve vzduchu, může zajmout a vycvičit jen lidský duch. Vítězství lidského ducha nad nejsvobodnějším ze zvířat, nad dravcem, který se po vypuštění na pěst vrátí i když to odporuje jeho přirozenosti. Ne proto, že by pohrdal svobodou, která mu byla zdánlivě darována, ale proto, že se vrátit musí, přinucen géniem člověka, který ho drží neviditelným poutem.

To zní tak kouzelně až pohádkově. Nedokážu si ani představit kolik práce a času všem svým zvířecím parťákům věnuješ. Skvělá práce! Díky za pomoc s článkem.

Za Myslivecký spolek Záryby - Kačka Škantová a Michal Kotalík

Myslivecký spolek Záryby si Vás dovoluje pozvat na tradiční **MYSLIVECKÝ PLES**, který se koná 31.ledna 2020 v sokolovně v Zárybech od 20:00 hodin. k tanci a poslechu hraje kapela KARYNA BAND. Bohatá tombola. Vstupné 100,-

PŘEDVÁNOČNÍ DÁREK SOPTÍKŮ.

Vážení čtenáři,

letos se nám podařilo nadělit si předvánoční dárek již v listopadu. Tím dárkem se stala účast soptíků na libižském čtyřboji, jejíž výsledek byl neočekávaný a dá se říct pro všechny překvapivý.

Závodů se zúčastnilo 22 soptíků, kteří závodili ve čtyřech pětičlenných družstvech. Dvě družstva přípravy, jedno mladších a jedno starších soptíků. Závodilo se ve čtyřech disciplínách – spojování a rozpojování hadic, motání hadic, zdravotvědě a topografii. Malá příprava měla zdravotvědu nahrazenou určováním „co musí mít hasič“. Že se všichni snaží jsme věděli od samého začátku, ale výsledek předčil všechna očekávání.

Při vyhlásování výsledků si dvě z našich družstev odvezla medaile a poháry za druhé a třetí místo. Jedno z družstev přípravy bylo druhé a mladší soptíci byli na třetím místě.

Největším překvapením pro všechny a domníváme se i pro samotného vítěze, bylo umístění malého Jarouška Beneše na prvním místě v motání hadic- přivezl si domů zlatou medaili a svůj pohár. Jen pro informaci Jaroušek je aktivním členem soptíků od září letošního roku- o to víc si tohoto úspěchu ceníme.

Nesmíme však zapomenout ani na ty, co se neumístili na medailových pozicích. Ve starších kategoriích je již boj náročnější, konkurence je větší a výsledky jsou vždy těsné, takže si velice vážíme i umístění na 8. místě obzvláště, když polovina družstva je doplněna z řad mladších soptíků. Ani za tento výkon se určitě nemusíme stydět. Stejně tak druhé družstvo přípravy, které bylo složeno ze začínajících členů si počínalo statečně a umístilo se na pěkném pátém místě.

Jak jste si jistě všimli, měli jsme i dva náhradníky. Těm patří také poděkování, protože pomohli doplnit neúplná družstva z jiných SDH, která se díky jejich pomoci mohla závodů také zúčastnit. Z tohoto kamarádkého gesta máme také velkou radost.

Děkujeme všem závodícím soptíkům za vzornou reprezentaci našeho SDH. Vyhrané poháry společně s diplomy jsou k prohlédnutí ve vývěsce pře naši hasičskou zbrojnicí. Úspěchy a přátelské jednání udělalo velkou radost jak závodníkům, tak nám vedoucím a byl to pro nás takový hezký předvánoční dárek.

Jako každý rok tak i letos nás naši soptíci nezklamali ani na další akci, kterou bylo rozsvícení vánočního stromčku a s ním spojený jarmark. I oni se přičinili jak výrobky na jarmark, tak aktivním prodejem o to, že i letos byla vybraná částka pro Leontýnku velice pěkná.

Děkujeme a přejeme všem soptíkům stejně velkou radost u vánočních stromčků a krásné prožití vánočních prázdnin.

Vám čtenářům a zároveň občanům našich Záryb přejeme za soptíky klidné a radostné vánoční dny a rok 2020 šťastný a optimistický, ve znamení splněných snů a přání.

ŠTASTNÝ A VESELÝ VŠEM PŘEJÍ SOPTÍCI A JEJICH VEDOUcí.

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2019 S SDH ZÁRYBY

Další rok je skoro za námi a proto mi touto cestou dovoluji opět připomenout, co vše se nám Zárybským hasičům v uplynulém roce podařilo, kde všude jsme se byli a na čem jsme se podíleli.

Letošní rok jsme jako již tradičně zahájili „zimním soustředěním“ na chatě ve Vítkovicích. Dlouho jsme ale neotáleli a do dalšího roku jsme se vrhli naplno. Jak již v předchozích článkách zaznělo, rozhodli jsme se pořídit novější zásahové vozidlo.

Zakoupit vůz z vlastních prostředků nebylo, i přes ochotu a podporu ze strany obce v našich silách. Proto došlo k tomu, že jsme založili transparentní účet s představou, že se nám třeba během následujících let povede společnými silami peníze vybrat. Aby se naše myšlenka dostala k Vám, vydali jsme hasičské noviny, kde jsme se Vám snažili vše přiblížit. Dnes, tedy necelý rok po tom, co jsme mezi Vás noviny roznesli, je na našem transparentním účtu naprosto úžasných 1 134 040,- !!!!! a já jako starostka našeho SDH nenacházím slova, kterými bych vyjádřila, jak moc jsme Vám všem, kteří jste nám přispěli vděční. Věřte, že si vážíme každé koruny, kterou jste nám přispěli a je pro nás důkazem Vaší přízně a podpory. Celý proces ohledně pořizování nového auta byl pro nás silným zážitkem a výsledkem bude něco, co je nás všech a my zajistíme, aby se na to nikdy nezapomnělo. Ještě jednou DĚKUJEME VÁM VŠEM! Členům sboru, spoluobčanům, místním i ostatním podnikatelům, spolkům, dospělým i dětem. Díky!

V březnu 2019 proběhlo školení rozhodčích požárního sportu. Vzhledem k tomu, že v tomto směru nemáme žádné vyškolené rozhodčí, byli za náš sbor vysláni dva zástupci, kteří školení a následné zkoušky úspěšně zvládli.

Duben byl jako tradičně ve znamení čarodějnic. I letos naše pánská část s pomocí dalších dobrovolníků (i z řad mladých hasičů), postavila krásnou hranici. Ženy ale nezůstaly pozadu a pro chlapy připravily malé občerstvení. Následné čarodějnice proběhly v poklidu, tak jako každoročně, a to vše pod dohledem jednotky vedené velitelem - Pavlem Krtkem.

V květnu finišovali celoroční hru Plamen naši mladí hasiči a my dospělí jsme společně vyrazili načerpat inspiraci na Zbirožské Tatrování.

Červen je pro nás měsícem sportu a závodů. Letos jsme pořádali již 16. ročník závodů v požárním útoku „O pohár OÚ Záryby“, ke kterému jsme po vzájemné dohodě přidali 1. ročník Memoriálu Bohumila Cincibuse o putovní pohár, k uctění památky našeho Hůněčka. Závody proběhly v poklidu a všichni jsme si je, pevně doufám, užili – jen soutěžní družstva nám nějak ubývají, tak doufejme, že se situace v dalších letech zlepší.

Týden na to jsme se zúčastnili dalších závodů v požárním útoku, tentokrát u sousedů na Křenku, kam jsme vyslali pouze mužské družstvo. Ženy se bohužel nedaly dohromady, což je velká škoda, vzhledem k počtu ženských družstev, která na Křenek přijela (2). A tak se ty, které přijely podpořit naše muže, s pohárem alespoň vyfotily.

V pátek 14. 6. jsme potom zorganizovali exkurzi na letiště Václava Havla s následným stanování na místním cvičáku. Akce byla určena především pro mladé hasiče, ale doprovodili je i někteří naši dospělí členové. Každopádně další bohatá zkušenost pro nás všechny.

A tím červnové akce nekončí – 22. 6. nás ještě čekal dětský den na hřišti, kde jsme již tradičně připravili stanoviště střelby ze vzduchovky, stříkání na terč. Díky našemu veliteli jsme mohli i my společně s dětmi řídit v pění. Den na to proběhly Koňské závody pana Štamfesta, kterých se také každoročně účastníme.

V červenci jsme všichni nahodili obleky a jeli oslavit 130 let výročí od založení sboru našich přátel ze Křenku. Akce to byla velmi pěkná a jsme rádi, že jsme u toho mohli být.

Po náročné polovině roku jsme si v srpnu za odměnu dopřáli tradiční společnou grilovačku, kde jsme měli čas probrat vše, co nás čeká a zhodnotit to, co jsme již měli za sebou.

Říjen byl veledůležitý, především pro vedoucí našich mladých hasičů a celý organizační tým prvních domácích dětských závodů, které jsme pořádali. Mluvím o závodech požárníkové všestrannosti, které se konaly 5. října. Tato akce dala zabrat nám všem a myslím, že jsme všichni šťastní, že to máme za sebou! V Zárybech jsme totiž ten den přivítali přes 300 dětí a dospělých z okolních sborů, kteří jsou zapojeni do celoroční hry Plamen. Přípravy byly dlouhé, ale troufám se říct, že jsme nic nepodcenili, během roku jsme se několikrát sešli a domlouvali vše potřebné. Takže až na počasí, které jsme bohužel ovlivnit nemohli, počáteční chaos a mé (skoro) nervové zhroucení, závody proběhly řekla bych v rámci možností velmi dobře. Opět je to výsledek práce nás všech (nejenom) hasičů. Moc děkuji každému, kdo se zapojil a s čímkoliv pomohl. Nechtěla bych na někoho zapomenout a zároveň protáhnout zpravodaj o další strany, a proto raději nebudu jmenovat konkrétně. Pevně doufám, že všichni vědí, komu mé poděkování směřuje! Chtěla bych, ale ještě jednou poděkovat i všem spoluobčanům naší obce, protože i díky Vám závody proběhly v poklidu a bez jakýchkoliv problému. Díky za Vaši toleranci a podporu!

Další pro mě velmi úspěšnou akcí byla naše hasičská zábava, která proběhla v pátek 8. listopadu v místní sokolovně. Po loňské zábavě, jsme řešili, jak tuto akci trochu oživit a přilákat tak víc lidí, bez kterých by zábava nebyla zábavou. A proto jsme letos připravili akci, která kromě klasické tomboly zahrnovala celovečerní komentář našich dvou skvělých moderátorských dvojic, soutěže a pomyslnou třešničkou bylo potom vystoupení naší dočasně vzniklé taneční skupiny „HAS“ v rámci půlnočního překvapení. Moc doufám, že i vy jste se ten večer dobře bavili, strávili s námi příjemné chvíle a na vlastní oči se přesvědčili, že i hasiči umí tančit. Nás to s Vámi bavilo moc a příští rok uděláme vše proto, aby to bylo ještě lepší.

To ale není ani z daleka vše, co se u nás hasičů událo... Díky získané dotaci z programu Můj klub 2019 jsme mohli našim mladým hasičům pořídit další potřebné vybavení, od letošního roku tedy například mohou trénovat přeskok přes bariéru, střílet z našich vzduchovek nebo závodit s novým nablýskaným rozdělovačem. Další prostředky, které jsme získali, byly od obce Záryby, která nám pomohla finančně zvládnout dětské závody. Zároveň jsou naše děti o trochu více vidět díky novým dresům, které jsme za peníze od obce pořídili. O činnosti a úspěších mladých hasičů Vás bude jistě informovat Radka Blanárová st., která spolu s rozrůstajícím se týmem vedoucích dětí vede a připravuje na soutěže.

V nejbližší době se doufejme, dočkáme i nových triček a mikin s obecním znakem, které jsme objednávali, abychom se Vám líbili ještě o trochu víc.

Rok 2019 byl ve znamení tvrdé práce. Vždy, až když píšu tenhle článek, si uvědomím, kolik se toho u nás vlastně děje, kolik akcí jsme pořádali a kolika se zúčastnili. Moc se mi líbí, jakým směrem se my hasiči posouváme a jak nás Vy, naši spoluobčané, vnímáte. Takže mým přáním do dalších let, je samozřejmě pokračovat v nastaveném trendu a dál tu být pro každého z Vás.

Věřím, že se mé přání vyplní a zároveň jsem přesvědčená o tom, že pro spoustu z nás budou letošní Vánoce výjimečné... Jménem našeho sboru, bych Vás proto chtěla pozvat, abyste chvilku času strávili s námi a přišli si pro **Betlémské světlo**, které pro Vás každoročně vozíme. I letos se budeme těšit u naší hasičárny na Štědrý den od 10:30 hodin, kde pro Vás bude připravené malé občerstvení. Jako v loňském roce se potom můžete těšit na vystoupení Pěveckého sboru Zárybníček a také budeme mít pro Vás připravené malé/velké překvapení pod stromeček, tak si ho s námi přijďte rozbalit...

Nakonec bych ráda pozvala všechny členy na valnou hromadu, která se letos bude konat 18. 1. 2020 od 18:00 hodin místní sokolovně. Vzhledem k tomu, že rok 2020 je volební, prosím o účast všechny z Vás! – Volba nového výkonného výboru SDH v čele se starostou by měla být volbou nás všech. Budeme se těšit!

No a Vám zbylým, se kterými se třeba do konce roku nevidíme, přejeme klidné prožití Vánočních svátků a hodně zdraví, lásky a spokojenosti do nového roku.

Za SDH Záryby
Radka Blanárová, starostka

V Zárybech se rodí ligový fotbal

Šimon, Michal a Filip jsou kluci z naší obce, kteří rádi hrají fotbal. Na tom by nebylo nic zas až tak neobvyklého. Jenže tyto děti hrají dobře, dokonce moc dobře. Po několika letech to dotáhly do první ligy a dělají nám čest „venku“. Všechny tři spojují začátky v zárybské přípravce a teď hrají za FK Neratovice-Byškovice. Díky tomu se utkávají s nejlepšími žákovskými kluby v Česku a sní o tom, že to jednoho dne dotáhnou až do české reprezentace. V příštích letech o nich nejspíš ještě uslyšíme.

Šimon Schütz (13 let)

Tak jako spousta jiných zárybských kluků trávil i on většinu volného času od malička na fotbalovém hřišti. Spolužáci i vychovatelky v družině si ho nejspíš pamatují jako hodně temperamentního fotbalistu. Do zárybské přípravy pod vedením Ládi Mikšovského a Lukáše Carmineho přišel v roce 2013. Čtyři roky nato přestoupil do neratovického klubu, kde se vypracoval na jednoho z klíčových hráčů a nastupuje i za starší kluky. Šíma je dravý hráč, na tom se shodnou oba jeho trenéři, přesto nehraje v útoku, ale v záloze. I tak ale dává rozhodující góly. Má výbornou fyzičku, hodně toho během hry naběhá a v soubojích se soupeři je velmi úspěšný. Za Neratovice se účastní i mezinárodních turnajů, například letos v červnu si zahrál v Mnichově proti týmům z Polska, Dánska, Rakouska a Německa a se svým klubem skončil celkově třetí.

Michal Roček (12 let)

Kopané se aktivně věnuje od roku 2013, první kličky a branky nacvičoval pod vedením zárybského trenéra Ládi Mikšovského, o dva roky později ho začal trénovat Lukáš Carmine. Zpočátku nebyl obsazovaný moc často a čekal několik let, než byl v sezóně 2017/18 vyhlášen nejlepším zárybským střelcem. Když ho v lednu 2019 oslovil neratovický klub a pozval ho na první zkušební trénink, nerozmýšlel se moc dlouho a domluvil se s trenéry na přestupu. Stejně jako Šimon teď hraje v první žákovské lize proti klubům jako jsou Teplice, Karlovy Vary, Slavia Praha nebo Ústí nad Labem. Když se ho zeptáte na dosud největší fotbalový zážitek, vůbec nezaváhá: turnaj v Německu spojený s návštěvou stadionu legendárního klubu Bayern München. Nadějný fotbalista, jehož vzorem je Lionel Messi a jeho domovský klub FC Barcelona, by to jednou rád dotáhl až do slávistického dresu, případně až do české reprezentace.

Filip Mňuk (9 let)

Nejmladší kluk z naší fotbalové trojice má doma na polici už pěknou sbírku nejruznějších pohárů a medailí. Patří mezi ně například cena pro nejlepšího střelce turnaje a cena za nejhezčí gól, který vstřelil v utkání proti Slávii. Na tyto trofeje je hodně pyšný, protože je získal jako jeden z mála obránců. Filip poprvé vyběhl na trávník v zárybském dresu v roce 2016, to mu bylo šest let. Šikovného střelce si všimli i v sousedním Kostelci, ale táta Miloslav, asistent zárybského trenéra, byl proti jeho přestupu. Filip proto jezdil do Kostelce alespoň „vypomáhat“ při turnajích a sbíral první úspěchy. Rok nato přišla nabídka z Neratovic a po zkušebním tréninku tam Filip přestoupil. Hned první sezónu vyhrál s neratovickým klubem okresní přebor a vítězné tažení pokračovalo i další rok, kdy jeho soupeři běžně prohrávali s Neratovicemi až o dvacet gólů. Starší přípravek, za kterou Filip hraje a jejíž je kapitánem, se proto účastní také takzvané miniligy, náročnější soutěže, ve které se utkává třeba s týmy Viktoria Žižkov, Xaverov, Bohemians nebo Kladno.

*Rozhovor s fotbalovým trenérem Miloslavem Mňukem
trenér starší přípravky v klubu FK Neratovice-Byškovice*

Jak ses dostal k trénování?

Úplně náhodou. Asi po dvou měsících, co začal Filip hrát fotbal, mě oslovil zárybský trenér Lukáš Carmine, jestli bych mu nechtěl pomáhat, já jsem rád souhlasil. V listopadu u nás skončila sezóna a i tréninky a já jsem si říkal, že je škoda, aby Filip přes zimu netrénoval. Oslovil jsem proto klub v Kostelci nad Labem, jestli by Filip nemohl trénovat s nimi. A oni souhlasili. Začal jsem ho vozit do Kostelce a on hned na prvním tréninku vyhrál dovednostní soutěž. Líbil se i trenérům Honzovi Polákovi a Lubošovi Cikánkovi, kteří mu nabídli účast na turnajích. Tam se Filip zviditelnil, takže brzy přišla i nabídka na přestup. S díky jsme ji ale odmítli.

Jak to bylo dál?

Filip zůstal v Zárybech a dál jezdil na turnaje s Kostelcem, až si ho všimnul Dominik Šonský, šéftrenér přípravky FK Neratovice-Byškovice. Přišla první nabídka z Neratovic, kterou jsem opět s díky odmítnul. Dominik se ale nevzdal a volal znovu a já jsem nechtěl bránit Filipovi v rozvoji, tak jsem slíbil, že jednou týdně budeme jezdit na tréninky do Neratovic. Až sám Filip přišel s tím, že chce hrát za Neratovice.

Předpokládám tedy, že jsi odešel do Neratovic s ním.

No ano, Filip přestoupil a pak přišla nabídka i pro mě a já souhlasil.

Je rozdíl mezi tréninky v Zárybech a v Neratovicích?

Jsou to kluby nesrovnatelné velikosti. V Neratovicích je přes 30 trenérů a 12 nebo 13 týmů, takže na každý ročník jsou minimálně dva trenéři. K nám teď navíc přibyl Patrik Roček, takže jsme tři trenéři na ročník. Rozdíl v organizaci tréninků a jejich průběhu je obrovský. Na druhou stranu si myslím, že Lukáš Carmine to má tady v Zárybech daleko těžší než my. Je na všechny ročníky sám, spolu se ženou Ivanou trénuje kolem 40 dětí, to je šílený nápor. Klobouk dolů, že se tomu věnuje s takovým nasazením.

Jak vypadají tréninky u vás?

Mám štěstí, že hlavní trenér Dominik Šonský je opravdový profík, a musím říct, že lepšího trenéra neznám. Dominik celý trénink připraví a řídí a my pak máme každý jedno stanoviště, kde dohlížíme na správnost provedení. Trénink je intenzivní, rychlý a bez prodlev. V přípravkách se zaměřujeme na všestrannost a máme tréninky i beze míče, gymnastiku, pohybovky a silové tréninky.

Proti jakým soupeřům hrajete?

Když nepočítám okres, tak hrajeme miniligu a jezdíme na turnaje s mezinárodní účastí. A hrajeme zápasy proti Spartě nebo Slávii, i když popravdě ty jsou ještě někde jinde. Ale týmy Mladé Boleslavi, Jablonce, Liberce, Bohemky, Dukly a Teplice jsme už dokázali několikrát porazit. V červnu jsme byli na turnaji v Hradci Králové, který trval dva dny a byla tam celá česká špička a taky týmy z Německa, Polska a Slovenska. Vůbec jsme si nevedli špatně. Ve skupině jsme měli Spartu, Vítkovice, Nové Město, Wroclav a Teplice a my jsme skončili třetí ve skupině – za suverénní Spartou a Wroclaví, která měla stejně bodů jako my a Teplice, ale lepší skóre. Druhý den se hrálo na tři skupiny: zlatou, stříbrnou, kde jsme byli my, a bronzovou. Obsadili jsme dvanácté místo z celkem 26 týmů. Pro nás to byl úspěch, protože za námi skončily kluby jako Dukla, Vítkovice nebo Pardubice.

Komu bys fandil, kdyby proti sobě nastoupily A týmy Záryb a Neratovic?

Tak v tomhle mám jasno: fandil bych Zárybům. Ale Filip určitě Neratovicím. Už je to Neratovičák. Na rozdíl ode mě, já jsem až na dva roky strávené v kosteleckém dorostu hrál celý život v Zárybech. Od 8 do 14 let za žáky, kdy jsem měl celou dobu jediného trenéra – Karla Schütze. Ten nám po každém vítězném venkovním zápase kupoval v Kostelci točenou zmrzlinu a na to já vzpomínám doteď. A v 16 letech jsem začal hrát za tým dospělých, kde trénoval Jarda Schütz starší. Hráli jsme 4. třídu a za pár let jsme postoupili až do kraje (1. B třída). Byla to jízda a skvělá parta a kluci jako dvojčata Schützovi, Jirkové Roček, Martínek, Kutílek, Mirek Blanár, Jarda Kalina, Olda Babovák a kluci z Brandýsa za to uměli vždy dobře vzít a na to se nezapomíná. Takže vždy budu fandit jen Zárybům. Jenom doufám, že to nebude číst někdo z Neratovic (smích).

Jana Dresselová

oo

CVIČENÍ DÍVEK V TJ ZÁRYBY

Malé gymnastky začaly cvičit po prázdninách a hned v říjnu dostaly vytouženou hrazdu. Děvčata zjistila, že cvičení na ní není až tak jednoduché, jak si některá myslela. Co se za dva měsíce holky naučily, jste mohli vidět na Mikulášské besídce.

V říjnu dívky přespaly v sokolovně. Navečer si dovezly deky, polštáře a karimatky. Přijely i gymnastky z Kostelce. Společně cvičily, závodily a soutěžily. Tři vítězné závodnice vyhrály plyšové strašidýlko do spacáku. K večeri byly jako každý rok oblíbené špagety. Všechny dívky to bez rodičů nezvládly a večer jsme posílaly domů k mamince jednu méně statečnou holčičku.

Druhý den byly po rozvíčce „švédské stoly“. Maminky nás zásobily bábovkami a muffiny, nechyběly ani čerstvé rohlíky. Po snídani odjížděla spokojená děvčata s diplomem domů.

V listopadu na oslavě 100 let Sokola cvičily dívky spolu s dopěláky retro „Poupata“. Škoda, že to tak rychle uteklo, najednou byl konec a budeme jen vzpomínat u fotek a nahrávek.

5.prosince přišel do Záryb Mikuláš s andělským a čertovským doprovodem. Na besídce zajišťovala děvčata celý program. Cvičení i tancování se povedlo a také Mikuláš nezklamal. Opět donesl plné koše dárků. Že by ty zárybské děti byly tak hodné?

Teď čekají dívky tradiční závody o ozdobičku na stromeček a pak konečně dloooooooooouhé prázdniny.

Helena Laubrová

ČESNEKOVÁNÍ

V roce 2015 se členové divadelního ochotnického spolku mezi sebou chlubili svými úspěchy v pěstování česneku. Tuším, že tenkrát Jirka Nechodom přišel s nápadem uspořádat interní soutěž v hospodě.

Slovo dalo slovo a pár týdnů poté jsme seděli u piva a před sebou měli hromadou topinek, stroužky česneku a hlasovací lístky.

Prvně vyhrál Martin Rejšek. Bylo to příjemné zpestření a hned byla řeč o dalším ročníku. V dalších letech se k nám přidávali další pěstitelé. Nejvyšší ocenění si odnášeli Luboš Bočánek a Tomáš Mach. Letos vyhrál Roman Roček.

Mohu vám upřímně sdělit, že není jednoduché být v porotě. Všechny stroužky pálí a chutnají jako česnek. Jsou tam ale drobné rozdíly a každý porotce je vnímá jinak. Hodnotí se vůně, chuť a pálivost.

Soutěž je až do finále anonymní, a až po sečtení bodů z hlasovacích lístků se zveřejní, který vzorek patří kterému pěstiteli. Těším se na další ročník, do kterého se již přihlásili další soutěžící.

Tomáš Mach

00

ДВАДЕЛНИ СПОЛЕК ОЧНОТНИКА ЗА РИБА

UNÁDÍ

BLAŃJK

jevištní podoba českého mýtu

**26.12.2019 OD 18:00 HOD.
V ZÁŘYBSKÉ SOKOLOVNĚ**

OD AUTORŮ ČERNÝAN / ŠMOLJAK / SVĚRÁK

БРАЈЉ

**Rytíř Hynek z Michle
Rytíř Šmyl Flek z Rohavic
Veverka z Bitýšky
Josef Bohumil Chvojka
Šlupka
Jeskyňka
loutkoherec. inšpice**

Tomáš Mach
Roman Roček
Jan Školák
Martin Rejšek
Ondřej Roček
Václav Záhora
Marek Hrodek

Druhý ročník motocyklové akce sklidl senzační úspěch, dorazilo 52 jezdců. Na bednu se dostala i dáma

Zárybský sprint (až nečekaně) na výbornou!

Autor: Jaroslav Kalina / **Foto:** Tereza Nováková

Výsledek překonal i nejdivočejší představy. Nečekaný, ale příjemný šok překvapil organizátory druhého ročníku Zárybského sprintu. Na místním okruhu oproti loňsku, kdy se premiéry zúčastnilo 15 nadšenců, závodilo nyní celkem 52 jezdců! Tak obrovský počet závodníků na starých mašinách hlavní pořadatel Milan Novák ani v nejmenším nečekal, pomocí svého realizačního týmu ale sprint dokázal ukočírovat do úspěšného konce. Za podpory početné skupiny fanoušků, která dorazila i přes nepřízeň počasí, slavila vítězství řada Zárybáků. Triumfu však dosáhl i nemalý počet jezdců z okolí. Finální bitvu o prestižní Huňa Cup obhájil po roce na svém pekelném stroji Stanislav Doležal, rodák z naší obce.

ZÁRYBY – Po premiérovém Zárybském sprintu, který velice zaujal místní „motofajnšmekry“, se očekávalo, že druhý ročník přiláká další nadšence do ostřílených mašin. Že se z akce stane doslova boom, ale bylo opravdu velké překvapení. Při úvodním zápisu účastníků, který odstartoval v devět hodin, se organizátoři nestačili divit, obzvláště když počet jezdců překonal padesátku. „To si snad ze mě děláte srandu, ne? Vždyť ta fronta nemá konce,“ zakřičel Milan Novák z legrace na dlouhý zástup závodníků. Ve všech pěti kategoriích sprintu, který slavnostně zahájil starosta Petr Mašek, se vytvořila obrovská konkurence, především v Babetta klasik, kterou absolvovalo 24 jezdců. Závodníků na Pionýrech/Stadionech bylo 16. Jelo rovněž 7 Speciálů. Na finální Huňa Cup se mohlo těšit 9 jezdců.

Za zmínku stojí také šest odvážných juniorů, mezi nimiž byla i dáma na mašině Zuzka Školáková. Mladičká Zárybačka se rozhodně neztratila, naopak s časem pod šest minut si dojela pro třetí místo v kategorii, za které sklídila ohromný potlesk. Vítězství mezi juniory po roce obhájil David Krpejš Junior.

Klobouk dolů si ale vedle ostatních malých závodníků zaslouží i všichni účastníci sprintu. Do závodu se bez váhání pustili několik hodin poté, co se nad naší obcí prohnal opravdu vydatný déšť, který se i během akce několikrát ozval. Jezdci se tak museli už při společné zkušební jízdě na trati poprat s kluzkým povrchem a naprosto nevyzpytatelným blátičkem, které ze sebe a svých strojů mohli později škrábat. „Na bednu jsem se sice nedostal, rozhodně jsem však byl první, kdo se v tom bahně vyflákal,“ přiznal zárybský jezdec Martin Krolmus se zabahněným, ale i nadšeným obličejem po příjezdu do cíle.

Všichni závodníci bez výjimky pojali sprint velice prestižně a také stylově! Značný cit pro efekt ukázal Vojtěch Babovák. Vytáhlý jezdec ze Záryb si na svou babetu připevnil dýmovnici, zřejmě aby ze startu vyjel tak rychle, že si ho zkrátka nikdo nevšimne. Efekt se podařil až nad očekávání, dým zahalil nejen startovní plochu a celou náves, ale i úvodní část okruhu. Babovák i následující závodník vyjeli naslepo a vmžiku se ztratili v bílém prázdně. Spatření byli až u cíle, naštěstí v pořádku. Speciální efekty však k vítězství nestačily, o triumf v Babetta klasik se poprali dva žhaví favorité – loňský vítěz Stanislav Doležal a Vladimír Šimáček, jezdec z Jiřic. Neohroženého zárybského reprezentanta a všechny jeho fanoušky čekal šok. Šimáček předčil Doležala o necelých 52 vteřin a podmanil si kategorii s největším zastoupením. Na třetím místě skončil martinovský jezdec Michal Reisinger.

Doležal ale neúspěšná obhajoba v „Klasiku“ nemusela dlouho mrzet, na řadu totiž přišel zlatý hřeb v podobě bitvy o Huňa Cup. Závod o prestižní trofej, který absolvují jezdci vydávající se pravidelně do Pece pod Sněžkou na babetách, byl obrovskou výzvou pro hlavního pořadatele Milana Nováka, bronzového závodníka z první akce. Zakladatel sprintu už od konce minulé ročníku usilovně dřel na tom, aby zlatý pohár pozvedl nad hlavu. Speciálně upravená mašina ale stačila opět „jen“ na třetí místo a vylepšení osobního času. Přípravu totiž dotáhlo k ještě větší preciznosti již známé duo Doležal-Šimáček. V těsném duelu o sedm vteřin zvítězil zárybský reprezentant, který si tak podruhé vychutnal sladký zisk Huňa Cupu. Radost triumfu trochu připomínala oslavy hokejistů NHL po zisku Stanley Cupu. „Pro úspěch jsem udělal všechno, co jsem mohl. Dal jsem tam srdíčko. Více slov k tomu snad ani není třeba dodávat,“ prohodil skromně dvojnásobný šampion.

Očima Milana Nováka

V organizaci byl trochu zmatek, ale jsem šťastný z výsledku

„Počet jezdců byl opravdu velkým překvapením. Z patnácti na padesát dva jezdců je sakra rozdíl! Díky tomu jsme ale měli obrovskou konkurenci a to nejen ze Záryb. Bylo to hodně náročné, ale všechno jsme zvládli. Druhý ročník měl své kouzlo, určitě lepší než ten první. Bylo to rozhodně zajímavější pro diváky, kteří se mohli také lehce občerstvit či si opéct buřtu. Vojta Babovák měl skvělou kulturní vložku. Cesta byla rovněž zajímavá. Po dešti nám pěkně zmokla. Vyzdvihl bych mladé kluky, kteří se zúčastnili. Klobouk dolů před nimi. Líbilo se mi, že všichni jezdci byli připravení. Všichni dojeli, nikdo nijak zle nespádl a to je co říct, když trať byla opravdu náročná. Mrzí mě, že jsem se kvůli vyčerpání nemohl zúčastnit více závodů, ale prioritou pro mě byl Huňa Cup. Mým cílem bylo zajet pod pět minut, ale neuspěl jsem. Třetí flek je však skvělý vzhledem ke konkurenci a obtížnosti trati. Jsem šťastný. Na víc jsem prostě neměl. Kluci přede mnou do svých mašin zainvestovali daleko více času a peněz. Výkon Standy je prostě neuvěřitelný. Jeho příprava je nadstandartní. Zajel to výborně. Těší mě, že Huňa Cup zůstal v Zárybech. Příští rok se o něj pokusím porvat znovu. Musím začít od motoru. Nechtěl bych akci nějak ohromně nadhodnocovat, třeba přijde ještě něco lepšího. Pokud však příští rok přijede ještě víc lidí a já očekávám, že ano, budeme to muset daleko lépe zorganizovat. V tom nás bohužel trochu tlačila bota. Příště musíme naverbovat víc lidí. Velký dík patří všem, kteří se na letos na Zárybském sprintu podíleli, přispěli a jakkoliv pomohli.“

Statistiky jezdců

Babetta klasik

pořadí	jméno jezdce (bydliště)	čas
1.	Vladimír Šimáček (Jiřice)	4:38:39
2.	Stanislav Doležal (Záryby)	5:30:62
3.	Michal Reisinger (Martinov)	5:38:51
4.	Jan Hořánek (Záryby)	5:45:46
5.	Michal Pechar (Kostelec n. L.)	5:48:12
6.	Jakub Čerňanský (Záryby)	5:49:23
7.	Jan Hrdlička (Záryby)	5:51:28
8.	Jiří Denke (Libiš)	5:51:68
9.	Václav Novotný ml. (Skorkov)	5:53:91
10.	Ondra Roček (Záryby)	5:58:65
11.	Marcel Kopejsko (Záryby)	6:02:03
12.	Martin Krolmus (Záryby)	6:12:03
13.	Petr Kodl (Skorkov)	6:14:49
14.	Pavel Novák (Záryby)	6:15:14
15.	Jiří Kuchař ml. (Záryby)	6:15:79
16.	Jiří Kalina (Záryby)	6:19:18
17.	Tomáš Řípa (Jiřice)	6:52:04
18.	Jiří Koblížek (Brandýs n. L.)	7:39:75
19.	Milan Vegner (Kostelec n. L.)	7:42:33
20.	Jiří Prouza (Třeboradice)	7:53:59
21.	Martin Řehák (Martinov)	8:31:94
22.	Miloš Gavenda (Skorkov)	9:33:83
23.	Vojtěch Babovák (Záryby)	10:07:24
24.	Radek Polman (Jiřice)	10:29:01

Pionýr/Stadion

pořadí	jméno jezdce (bydliště)	čas
1.	Marek Prouza (Třeboradice)	4:57:02
2.	Zdeněk Maryzko (Hovorčovice)	5:01:73
3.	Pavel Šálek (Martinov)	5:24:25
4.	Ondřej Rejzl (Stará Boleslav)	5:33:19
5.	Vítek Rejzl (Stará Boleslav)	5:51:60
6.	David Krpejš st. (Záryby)	5:53:97
7.	Jaroslav Slanař st. (Třeboradice)	5:58:12
8.	Vít Hrodek (Záryby)	6:39:43
9.	Jiří Horáček (Záryby)	6:53:32
10.	Marek Hrodek (Záryby)	7:24:82
11.	Rostislav Kalčík (Dřísy)	7:36:94
12.	Marek Toman (Praha)	7:48:74
13.	Pavel Novák (Záryby)	8:48:03
-	František Slanař (Třeboradice)	nedojel
-	Martin Pazderka (Kostelec n. L.)	nedojel
-	Vojtěch Ječný (Milovice)	nedojel

Speciál

pořadí	jméno jezdce (bydliště)	čas
1.	Jan Školák (Záryby)	3:39:72
2.	Tomáš Holan (Skorkov)	3:42:59
3.	Vladimír Šimáček (Jiřice)	3:42:70
4.	Stanislav Doležal (Záryby)	3:44:35
5.	Václav Novotný st. (Skorkov)	3:45:11
6.	Václav Novotný ml. (Skorkov)	4:32:28
7.	Vlastimil Verner (Brázdim)	5:05:10

Junior

pořadí	jméno jezdce (bydliště)	čas
1.	David Krpejš ml. (Záryby)	5:03:62
2.	Vojtěch Školák (Záryby)	5:07:34
3.	Zuzana Školáková (Záryby)	5:55:13
4.	Jindřich Čech (Záryby)	6:06:41
5.	Lukáš Novák (Záryby)	6:56:94
6.	Vojtěch Roček (Záryby)	12:50:59

Huňa Cup 2019

Jiří Koblížek
Brandýs n. L.
7:58:22 (8.)

Petr Kodl
Skorkov
6:10:85 (6.)

Jan Hrdlička
Záryby
5:44:50 (4.)

Vladimír Šimáček
Jiřice
4:10:96 (2.)

Stanislav Doležal
Záryby
4:03:28 (1.)

Milan Novák
Záryby
5:10:37 (3.)

Jan Hořánek
Záryby
6:03:59 (5.)

Jiří Kalina
Záryby
6:19:39 (7.)

Vojtěch Babovák
Záryby
11:37:74 (9.)

Společenská kronika

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V měsíci prosinci 2019 a lednu 2020 oslaví své významné životní jubileum

60 roků

12.01. Alena Morávková

65 roků

30.01. Bohumil Cincibus

82 roků

26.12. Eduard Vršovský

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a mnoho osobní pohody.

Poděkování

Dovolte mi touto cestou poděkovat našim členkám Sboru pro občanské záležitosti, které vítají naše nové občánky mezi námi a gratulují našim jubilantům za nás všechny. Vše dělají ve svém volném čase, za což jim patří náš obdiv a mé poděkování.....

starosta obce Petr Mašek

Záryby nejen slovem

Chodník Záryby – Martinov, stavba v plném proudu – Stavby Komeďa s.r.o. Realizováno za pomoci dotace Středočeského kraje, Fond obnovy venkova – Dopravní infrastruktura, ve výši 760 000 Kč

Foto zastávka v Martinově.

Brigádní činnost Juniorky Záryby v roce 2019.

Juniorka Záryby – zvýšení kapacity sedících míst dle „nařízení UEFA“

Juniorka Záryby – výstavba základové desky pro budoucí skladovou buňku.

Juniorka Záryby – sestavení nové buňky a zpevnění plochy zámkovou dlažbou.

Juniorka Záryby – Vybudování „parkoviště“ pro popelnice.